

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/131/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010098
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717010098.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného G. S., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm.b/ Tr.zák., s poukazom na § 138 písm.e/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2019, o odvolaní obžalovaného G. S. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/40/2017 zo dňa 04.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného G. S. sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/40/2017 zo dňa 04.10.2017 bol obž. G. S. v bode 1. napadnutého rozsudku uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm.b/ Tr.zák., s poukazom na § 138 písm.e/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Obžalovaný P. S. v bode 1. napadnutého rozsudku bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm.b/ Tr.zák., s poukazom na § 138 písm.e/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a v bode 2. napadnutého rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.f/ Tr.zák.

Obžalovaný W. S. bol v bode 1. napadnutého rozsudku uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm.b/ Tr.zák., s poukazom na § 138 písm.e/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Všetci obžalovaní sa mali dopustiť trestnej činnosti na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku pod bodmi 1. a 2.

Za toto konanie okresný súd uložil obž. G. S. podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 37 písm. h/, písm.m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obž. P. S. uložil v zmysle § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. h/, písm.m/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák. súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obž. P. S. rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/138/2016 zo dňa 08.03.2017, právoplatným dňa 30.05.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/43/2017 zo dňa 30.05.2017, ktorým bol obž. P. S. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/138/2016 zo dňa 08.03.2017, právoplatným dňa 30.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/43/2017 zo dňa 30.05.2017, zostali týmto rozhodnutím okresného súdu nedotknuté.

Obž. W. S. okresný súd uložil podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. h/, písm.m/ Tr.zák., § 38 ods. 5 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd obžalovaných 1, 2, 3 zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému V. K., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bydliskom J. XX, škodu vo výške 535,- €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovanému 2. P. S. uložil povinnosť nahradiť poškodenému Družstvu AGRA Litava, so sídlom Litava 962 44, Litava 29, IČO: 36 037 168, škodu vo výške 160,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd odkázal poškodeného Družstvu AGRA Litava, so sídlom Litava 962 44, Litava 29, IČO: 36 037 168, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

V súvislosti s napadnutým rozsudkom krajský súd konštatuje, že vo vzťahu k obž. P. S. predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 04.10.2017 a vo vzťahu k obž. W. S. dňa 17.05.2018, pričom obž. G. S. okresný súd doručil predmetný rozsudok dňa 21.09.2018.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obž. G. S. a to proti všetkým výrokom. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný G. S. nesúhlasí s výpoveďou p. P. S. a p. W. S., pretože je nevinný a krádeže sa nezúčastnil. Pán P. S. a W. S. sú voči jeho osobe zaujatí.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obž. G. S. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por., pričom vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo a v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav. Obž. G. S. totiž priamo usvedčovali obžalovaní P. S. a W. S., ktorí jednoznačne uviedli, že predmetný skutok pod bodom 1.napadnutého rozsudku spáchali po spoločnej dohode s obžalovaným G. S., pričom opísali spôsob ich konania na mieste činu a ich úmysel predat' všetky trofeje, čo sa im však nepodarilo, pretože ich majiteľ odcudzených trofejí stretol pri ceste, spoznal ich a preto mu ich vydali. Túto skutočnosť potvrdil samotný poškodený V. K., ktorý uviedol, že na ceste stretol 3 Cigáňov, z ktorých jeden bol G. S., ktorého poznal už predtým. Nepriamo potom obžalovaného usvedčoval aj svedok Y. B., ku ktorému prišli obžalovaní domov a snažili sa mu predat' predmetné trofeje, ako aj svedok X. D., ktorý si kúpil od Cigáňov z J. dančie zhody v počte 4 kusov za liter pálenky a 20,- €. Výpovediam svedkov zodpovedali aj vykonané listinné dôkazy, najmä zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, fotodokumentácia predložených odcudzených vecí, ako aj odborné vyjadrenie k hodnote odcudzených vecí. Vzhľadom na dôkaznú

situáciu potom ani odvolací súd nemohol uveriť obhajobe obžalovaného G. S., že sa na predmetnej krádeži nezúčastnil a že P. S. a W. S. sú voči jeho osobe zaujatí, keďže obžalovaného neusvedčovali iba títo priami svedkovia, ale aj ďalší svedkovia, predovšetkým svedok poškodený, ktorý opoznal G. S. na ceste, keď ich stretol a vrátili mu predmetné odcudzené parožie. Teda zistený skutkový stav prvostupňovým súdom zodpovedal stavu veci a preto okresný súd správne uznal obžalovaného vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.e/ Tr.zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák., pretože obžalovaný spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a tam neoprávnene zotrval, pričom spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie prvostupňového súdu pri ukladaní trestu obž. G. S.. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadať mal. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného ako aj okolnosti, za ktorých trest ukladal. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že obžalovaný G. S. bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, pričom v 5 prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Doposiaľ bol 4-krát priestupkovo postihnutý, pričom v mieste bydliska v obci J. je nezamestnaný, pracoval na aktivačných prácach, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Obžalovanému za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, teda za trestný čin najprísnejšie trestný, bolo možné uložiť trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. 3 až 10 rokov, pričom u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi, z toho dôvodu bola zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. z 3 rokov na 5 rokov a 4 mesiace. Prvostupňový súd potom správne uložil obžalovanému trest na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 64 mesiacov a pre výkon trestu ho tak isto správne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest aj podľa odvolacieho súdu splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák.

Okresný súd nepochybil ani pri výroku o náhrade škody, keď obžalovaného G. S. spolu s P. S. a W. S. zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému V. K. škodu vo výške 535,-€, keďže poškodený si náhradu škody v adhéznom konaní riadne a včas uplatnil, pričom hodnota odcudzených vecí vyplývala z odborného vyjadrenia a po odpočítaní hodnoty vecí, ktoré boli poškodenému vrátené.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takýchto okolností, keď krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obž. G. S. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.